

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 103.

V Ljubljani, v petek 8. maja 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 7. maja.

Dunajske vojašnice.

Dunajčani se ne morejo pritoževati, da se ne ustreza njihovim željam. Dve reči sta jim bile pa še posebno na srcu in obé se rešujeta v njihovem smislu. Lani so se odpravili nasipi, ki so mesto ločili od predkrajev, združil se je veliki Dunaj in ravno včeraj bil je pomenljivi dan, ko je prvi velikodunajski župan slovesno prisegal cesarjevemu namestniku. Druga iskrena želja je bila ta, da naj se cesarske vojašnice prestavijo iz mesta v vnanje kraje. Vojno ministerstvo dolgo ni hotelo nič vedeti o taki preselitvi; poudarjalo se je, da tako velikansko mesto, kakor je Dunaj, ne more ostati brez vojaške straže, da bi najbogatejši deli v slučaju kake vstaje ostali brez pomoči, in da bi imeli vojaki predaleč v mesto, ko bi stale vojašnice zunaj mesta. Ali naposled se je vojno ministerstvo vdalo in ravno včeraj izročil je finančni minister državnemu zboru dva predloga, s katerima se dovoljuje prodaja dunajskih vojašnic z dotičnim svetom, ki meri vsega skupaj 58 oral, in določuje porabo za dotično skupilo.

Znano je, da ljubljansko mesto želi premeščenje vojaške bolnišnice iz mesta, zlasti odkar se ima preseliti deželna bolnišnica onkraj sv. Krištofa. Ali tej gotovo opravičeni želji se upira vojno ministerstvo, ki zahteva visoko odškodnino. To pa naj nikar ne plaši Ljubljčanov, ampak naj jih spodbuja k vztrajnosti in zopetnemu trkanju; morda se konečno vendar-le tudi njim posreči, kar se je posrečilo Dunajčanom.

Interpelacij

je bilo že dosti stavljenih v zbornici. Včeraj odgovarjal je justični minister na eno takih vprašanj, da se bodo odvetniški tarifi določili tudi za Tirolsko in Predaleško, kadar dobi potrebna pojasnila o

posebnih razmerah na južnem Tirolskem. Deželno-brambovski minister pa je odgovarjal na interpelacijo Wildauerjevo zastran nekaterih svojih odredb za Tirolsko, češ, da te odredbe niso v nasprotju z deželnimi zakoni tirolskimi, da je za ljudstvo veliko polajšanje, ako se neslužbujoči vojaki oglašajo pri županih, in da županom samim reč ne prizadeva posebnih težav.

Vnovič je danes dr. Gessmann vprašal ministerskega predsednika, če mu je znano, da se je državnim uradnikom prepovedala udeležba pri skupnem uradniškem dnevu, ki se ima danes vršiti na Dunaju? Poslanec Masařyk pa ga je vprašal, če mu je znano, da so bili nekateri avstrijski izseljenci slovanskega rodu kakor sužnji prodani v Virginijo v Severni Ameriki in da se tam ž njimi ravna kakor z robovi, in ali hoče varovati avstrijske podložnike tudi v inozemstvu?

Razven vladnih predlogov gledé prodaje vojašnic, ki sta bila izročena budgetnemu odseku, predlagal je Muth, da naj se pospešuje sadenje ameriških trt in državna podpora v prospeh vinoreje od 36.000 gld. pomuži na 500.000 gld. Poslanec Troll pa je izročil predlog, da naj se določi carina na reči, ki se izdelujejo iz smole.

Dnevni red

bil je precej obširen, pa komaj na polovico rešen. Najprej je dr. Ferjančič poročal o sodnijski preiskavi zoper antisemitskega poslanca Schneiderja in predlagal v imenu imunitetnega odseka, da naj se privoli v to preiskavo. Ta predlog je obveljal s 131 glasovi proti 22; proti njemu so glasovali antisemitje, nekateri Mladočehi in nekaj konservativcev.

Druga točka je bila prememba volilnega reda za kmečke občine. Dr. Ebenhoch je poudarjal, da on želi neposrednje volitve v kmečkih občinah, da mora pa vsaka občina biti volilni kraj. Poslanec Kaiser graja levičarje, da niso vpeljali neposred-

njih volitev že takrat, ko so imeli večino v državnem zboru; dr. Fanderlik omenja krivičnega volilnega reda na Moravskem in priporoča vladi, da naj ona v roke vzame premembo volilnega reda in ga sostavi pravično. Za pretresanje dotičnih predlogov je bilo sklenjeno voliti odsek 24 članov.

Dr. Kathrein je potem utemeljeval predlog gledé premembe opravnega reda, ki naj se izroči posebnemu odseku 24 udov. Lienbacher je poudarjal potrebo te premembe in priporočal, da naj se pri volitvah v odseke volijo tudi poslanci, ki niso v nobenem klubu. Dalje je tožil, da vsled slabega opravnega reda mnogi predlogi obleže in da zlasti brezštevilne peticije ostanejo nerešene. Poslanec Hofmann je zlasti za premembo določil gledé interpelacij, na katere bi bil minister prisiljen odgovarjati. Pernerstorfer je zopet priporočal, da naj se ne dela razloček med poslanci, in da naj se prostost govora ne omejuje. Dr. Lueger nasprotuje poostrenju opravnega reda gledé prestopkov in svari, da naj se nikar ne sprejme določba, po kateri bi se smel poslanec za nekoliko časa izključiti iz sej, in se je v potrdilo skliceval na dunajski mestni zbor, kjer se je neka stranka protivila predrznim nepostavnostim, kar je provzročevalo mnoge škandale. Zaradi tega izraza bil je dr. Lueger od predsednika pozvan k redu.

Poslanec Kaftan utemeljeval je za tem predlog, da naj se napravi kanal med Donavo, Veltavo in Labo, Burgstaller pa je govoril za znižanje hišnega davka v Trstu. Prvi predlog je bil izročen budgetnemu, drugi pa davkarskemu odseku.

Ob treh popoldne predsednik sklence sejo in prihodnjo sejo napove za jutri; na dnevnem redu te seje stoji samo

adresa.

Kako se bo ta reč zasukala, danes še nihče ne vé; toliko pa je gotovo, da nobena adresa ne dobi

LISTEK.

Solzice.

Povest od V. B. Trebizskega. Prevel Fr. Štingl.

Vé tihe, priproste cvetlice, vé solzice preljubel! Ko vas vidim na naših suhih, rujavkastih bregih, v razpoklinah in na vrhovih našega skalovja, prav same, iz cele flore tako opuščene, zmirom rad opiram svoje oči na to ginljivo zares kakor z lahko meglico prepreženo vašo rudečo bôjo in po glavi mi rojé leta pretékla in zbežé mi jedno za drugim, kakor valčki na površju vodá; ali jedno leto se ustavi na hip nad mojo glavo in s tem letom tudi vsakokrat povest o solzicah.

Ne vé, ali ste že kedaj tako povest slišali, ker enake povesti rodé se le v samotah, kamor pride malokdo, kjer vetrovi včasih zažvižgajo in kjer duše ljudi stvarjajo si v svojih mislih nov svet, v tem svetu druge prebivalce in o teh prebivalcih čudne povesti. —

Več kot četrt ure daleč za vasjó, v katerej sem pred leti preživel kos svojega življenja, razprostira se na desnem bregu jedne izmed naših rek strmo skalovje, kojega najvišji vrhovi so od daleč podobni zarujavelim čeladam srednjeveških vitezov. In krog tega skalovja razprostirajo se manj strmi bregovi.

Meseca malega srpana je to skalovje golo, trava na njem je od solčnih žarkov sežgana in nikjer se ne vidi nobena cvetlica; samo solzie je vse polno. Njihova rudeča bôja se vidi že zdaleč, in ta rudečica solzie človeka res nekako gine, kakor bi gledal v modre, globoke oči, ki so od močnega jokanja rudeče postale.

Jednega popoldne grem k skalovju in navzgor na breg. Pa naenkrat pokaže se pred menoj deklíčica. Zdela se mi je kakor metuljček, ki se zdaj usede na cvetlico, zdaj jo obletuje in zopet na kakšnem cvetu počiva. Imela je sivo, pisano jopico, rudeče z belimi nitmi pretkano krilo in zares v tej bliskovitej urnosti — cel metuljček. Kostanjevi lasci, ki so prosto na rame in vrat padali, tudi kakor krileca metuljčkova.

Devojčica je trgala solzice in ko jih je imela že pol naročja, usedla se je na kamen in vila je venček. Kako lepo je znala cvetke uvrstiti, jedno solzico poleg druge in vsakokrat štiri in štiri vmes vplesti!

„Za kôga pa, ljuba dušica, spletaš ta venček?“ Deklece povzdigne glavico, solzice ji iz rok padejo in venček zdrsne nekoliko korakov nižje na skalovje. In meni se je zdelo, da so se devójčici na njenih belih, nežnih, da, skoraj prozornih licih razcvetele tudi takšne cvetlice. In zares, bolj so se solzice po-

dale temu čudnemu obrazku, kot rože, kot te najlepše rože stolistnice.

„Na križ pred naša vrata!“ spregovoré njene na pol razpete ustnice in glas je bil sličen glasu srebrnega zvončka.

„Kdo te pa je sém po te-le solzice poslal?“

„Mamica. — Mi pletemo venčke iz solzic na ta križ že davno, že zeló davno!“ odgovori devójčica malo bolj hrabro.

„In veš zakaj, ljuba dušica?“

„Mamica reka, da ostane potem pri naši hiši sreča in božji blagoslov.“

Deklece po teh besedah izdihne, pogleda me z vso globočino svojih modrih očí, vzdigne se zopet, kakor metuljček in tako rekoč odleti po nepopoln venček, kateri jej je bil poprej iz rok padel. Kouča ga in odbiti domov.

Ostal sem na skalovju mej solzicami sam. Premišljal sem o deklíčici z ginljivim, tako čudno lepim obrazkom, ravno kakor solzice prikupljivim; — zakaj vendar venčajo pred njihovimi vrati že tako davno, in zakaj ravno le s solzicami križ? —

Nekoliko dnij pozneje obiščem vás, v katerej se beli precej na bregu poslopje na pol zagrnjeno s senčnatimi jablani in hruškami; pred poslopjem stoji križ s zvoncem in na križu visi verček iz solzie. Pri križu, na zeleni trate počiva starček.

večine. Poljski klub je mislil, da se Bilinskega načrtu pridruži večina poslancev, ali osornost, s katero so odklonili poljski zastopniki v adresnem odseku važna dostavka konservativnega kluba, napravila je med njimi velik prepad, ki se ne dá lahko poravnati. Pač so nekateri poljski poslanci priporočali, da naj se stara vez med njimi ponovi in da naj Poljaki pri posvetovanju v zbornici sprejmó navsveta konservativcev, ali večina je ostala nespravljiva in neupogljiva. Nasprotno pa tudi konservativci nečejo ničesa odjenjati in glasujejo za Bilinskega načrt le tedaj, ako se sprejmeta oba dostavka, ne pa en sam, naj bo že gledé versko - npravne vzgoje ali gledé narodne ravnopravnosti. Posamezne skupine konservativnega kluba so se namreč med seboj zavezale, da skupno stojé za oba predloga in da ju ne pusté ločiti. Pri takih okoliščinah torej ni mogoče, da Bilinskega načrt dobi večino, ker se zanj potezajo samo Poljaki in Coroninijevci, ki so sklenili odkloniti oba od konservativcev navsvetovana dostavka, dasi je narodna ravnopravnost važna točka njihovega programa in je zaradi tega grof Coronini v odseku res tudi glasoval za dostavek Šukljejev.

Ali tudi levičarski načrt ne dobi večine, ker se mu protivijo vse stranke, izvzemši nemške narodovce, katerih je pa z združenjo levico samo 128. Še slabše je pa z načrtom mladočeške stranke, katero so včeraj kot samostalni predlog izročili predsedniku, da pride z drugima vred v razgovor. Za to adresu glasujejo samo Mladočehi.

Edino mogoča adresa bi torej bila adresa Bilinskega z dostavkoma konservativcev, ker bi za tako adresu po odklonjenem svojem načrtu zaradi narodne ravnopravnosti glasovali tudi mladočeški poslanci. Vsled odločnega upora Poljakov je taka adresa nemogoča, zato je opravičena sodba, da ne dobimo nobene adrese. Kaj pa potem? To je vprašanje, s katerim se bavijo merodajni politiki in ki ga imajo do jutri rešiti. Na vsak način bodo poslanci že pred začetkom adresne razprave vedeli, pri čem so, in tem razmeram primerno vravnali svoje govore. Gledé govornikov je določeno, da v adresni debati govori 5 levičarjev, 4 Poljaki in Rusini, 4 konservativci, 2 Mladočeha, 1 Coroninijevci, 1 nemški narodovci in 1 antisemit. Izmed slovensko - hrvatske zveze se v splošni razpravi po skupnem dogovoru oglasi Spinčić, izmed nemških konservativcev Ebenhoch, od velikih posestnikov knez Karol Schwarzenberg, izmed Moravcev pa dr. Meznik.

Ruskoturški spor.

Mnogi koraki ruske diplomacije poslednjih deset let se marsikomu zde jako čudni. Poglejmo le bolgarsko politiko. Rusija je s svojo krvjo osvobodila Bolgare in osnovala samostojno Bolgarijo. Mnogo ruskih vojakov palo je pri Plevni in po drugih bojiščih. Mislil bi vsakdo, da bode Rusija gotovo tudi vso skrb obračala na to, da se osvobodjena Bolgarija lepo razvija in postane krepka samostojna državnica, ki bode s časom združila ves bolgarski narod. V resnici je pa bilo vse vendar precej drugače. Ruski

Od tod vidi se daleč na modre goré, za kojimi je že tujina in od kod tuji vetrovi vejó v naše kraje, ki škodujejo našemu češkemu zraku. Molijo sicer na mejah kvišku goré kakor trdni zidovi in vsaka gora je kakor varuh, kakor straža, katera s strašnim glasom kliče: „Do tukaj, in dalje nikdar!“ Ali kaj pomaga ta glas, ko vetrovi gorá ne sežejo do oblakov in nemški vetrovi pa k nam pišejo izpod samih oblakov! Na desno se vidijo na obzorju daljne Krkonoške goré kakor temna progá na višnjem nebu!

Pozdravim starčka in se usedem k njemu na trato.

„Tu ste dobri ljudje! — kako lepo podá se na križu ta venček iz solzic! — Dandanašnji vidi se to že malokje!“

„Dobri in tudi slabi ljudje, ljubi gospod“, odgovori mi starček. „Sam za to skrbim, da v hiši, dokler še solzice cvetejo, križa ne pozabijo. Toda ne bodo ga pozabili. In če ste rekli, da so tu dobri ljudje, velja to tej hiši posebno. A tisti venček ima svojo zgodovino. Bila je pruska vojska, pa malo hujša, kakor zadnja. O tej pravimo, da je trajala sedem dni, o onej, da je trajala celih sedem let. In veste, kaj to pomeni, če traja vojska sedem let? Vi ne veste, pa jaz vé. Ranjki oče so mi dostikrat pripovedovali, kaj so vse preživeli. Takrat so bili kmetje mučeniki . . .“

generali, ki so bili v Bolgariji kot ministri, neso postopali, kakor bi bila Bolgarija samostojna ali k večjemu od Turčije odvisna država, temveč gospodarili so, kakor bi bili v kaki ruski guberniji. Dobivali so navode naravnost iz Peterburga in se za kneza neso dosti brigali, dokler se jih knez Aleksander ni odkrižal.

Ko so pozneje Bolgari proglasili zedinjenje obeh Bolgarij, je bila Rusija prva, ki je ugovarjala. In do danes ni povedala nobenega pravega uzroka. Sklicevanje na berolinski dogovor je bila očividno le prazna pretveza. Posebno s slovanskega stališča ni bilo najmanjšega uzroka, ogrevati se za berolinski dogovor. Poslednja leta ruska diplomacija ni opustila nobene prilike, kadar je mogla Bolgarom delati ovire. Preobširno bi bilo, ko bi hoteli naštevati vse, kar je Rusija storila proti Bolgariji. Zastonj bi se z narodnega in slovanskega stališča tudi največji rusofil prizadeval rusko politiko pojasniti. Tudi interesi pravoslavne cerkve nam ne dadó potrebnega pojasnila. Gotovo ni slovanstvu in pravoslavni veri bilo v korist, da je o svojem času poslala v Bolgarijo za komisarja Nemca, protestanta Kaulbarsa.

Kdor pa pozorneje opazuje rusko politiko, bode vendar spoznal, da se Rusija drži stroge doslednosti v bolgarski politiki, kakor v vsej orijentalni politiki. Da nemo mogli prav razumeti ruske politike, je krivo to, da smo jo preveč idejalno presojali. Zapeljalo je nas tudi to, da smo stvari presojevali preveč z narodnostnega stališča.

Pri nas Rusijo ljudje navadno napačno sodijo. Mislijo, da jo prešinja skozi in skozi slovanska narodna ideja. Temu pa ni tako. Rusko društvo v tem pomenu, kakor v zapadni Evropi, narodne ideje niti ne pozna. Večina ruskih omikancev ima o zapadnem slovanstvu jako čudne pojme, večina izobraženih Rusov niti posamičnih slovanskih narodov ne pozna po imenu. Število onih, ki se zanimajo za slovanstvo, je jako omejeno. Posebno pa ruska diplomacija brez malih izjem nema za slovanstvo nobenih pojmov, kar tudi ni čudno, ker je posebno v diplomatski službi jako veliko Nemcev.

Rusija si je postavila za svojo nalogo, da si prilasti Carigrad in da popolnoma v svojo last dobi Bospor in Dardanele in tako Črno morje naredi za „rusko lužo“, kakor se radi izrekajo ruski listi. To je bil glavni smoter krimski vojni, pa tudi zadnji ruskoturški vojni. Osvobojenje Bolgarov in Srbov je za Rusijo bilo le podrejenega pomena. V krimski vojni se je bila Rusija le oddaljila od tega svojega smotra, ker je bila tepena in se je njenim vojnim ladjam zabranil prehod skozi morske ožine in se je celó jako omejilo število ruskih vojnih ladij na Črnem morji in jej prepovedalo, da ne sme napraviti nobenih vojnomoarskih arzenalov ob Črnem morji. Kar se tiče vojnih ladij na Črnem morju, je Rusija 1870. leta kar z noto 31. oktobra uničila vse določbe pariškega dogovora, ali pogodba zastran morskih ožin je še vedno v veljavi.

Gotovo je, da, predno mine sedanje stoletje, Rusija začne z nova boj za Carigrad in Dardanele.

V tej vasi bilo je najhujše. Prusov je tod šlo sila veliko. Šli so proti Pragi in jedva so jedni odšli, prišli so že drugi, katerim so za petami sledili zopet novi vojaki.

Kjer je kaj bilo, vse so vzeli, in kjer že ni ničesar bilo, tam so kmete trpinčili, zvezali in na prsi jim puške nasajali, da o denarju povedó. Moj Bog! to bi bili morali na Češkem tolarji kar z neba padati, da bi bili napolnili pruske tornistre.

In kaj še le, ko so se vračali od Prage! V tej-le vasi so se mudili rudeči huzarji. In ti so bili, kakor pravijo, najbolj hudobni od vseh. Niso pustili pri miru niti cerkvá! Kjer so zagledali križe na poljih, podrli so jih, in kjer so videli cerkvice, razsekali so v njih slike sè svojimi sabljami. Ljudje so pripovedovali, da so bili v vseh vojskah, katere je njihov kralj bojeval, in da so zmirom, ko je bilo najhujše, pomagali in zmagali.

In v tej hiši so imeli hčer vže za poroko. Ranjki oče so rekali, da jej ni bilo para v celem rakovniškem kraju. Vse je bilo že za poroko pripravljeno; bilo je namreč že po drugem oklicu. Ženin je bil iz bližnjega kraja.

In kakor je že navada, da ti mladi ljudje ne morejo čakati poroke, vzdignil se je in jo mahnil k svoji nevesti. Doma svarili so ga: „ne hodi!“ Mati so ga prosili, ali svetuj taki nepremišljeni krvi! Ni hotel ubogati. — (Konec slódi.)

V tej vojni bode pa Bolgarija igrala važno vlogo in od tod prihaja, da si Rusi hočejo Bolgarijo narediti za svojo provincijo, zlasti njeno vojsko popolnoma dobiti v svoje roke. V Bolgariji naj bi ruske čete imele oslombo, ko bodo korakale proti Carigradu. Kdor stvari s tega stališča opazuje, bode mu postala ruska politika mnogo jasnejša.

Pa zašli smo predaleč od stvari, o kateri smo se namenili pisati. Spregovoriti smo hoteli par besed o malem ruskem diplomatskem sporu, ki je v tesni zvezi z omenjeno rusko politiko. Skoro bi rekli, da vsak korak, ki ga stori Rusija na vzhodu, meri na to, kako da sebi odpre Dardanele in jih drugim popolnoma zapre. Posebno je Rusiji trn v peti določba pariške pogodbe, da ruske vojne ladije ne smejo skozi Dardanele. Rada bi na vsak način to določbo pripravila ob veljavo. Te dni je odposlala dve ruski ladiji, jedno za drugo skozi Dardanele pod trgovsko zastavo, ki sta peljali vojaške delavce za železnico iz Odese v Vladivostok. Turška oblastva so pa obe ladiji prišli in jima pustili dalje pluti le na odločno zahtevanje veleposlanika Nelidova. Rusija je hotela s tem napraviti „precedens“, da smejo ruske vojne ladije pod trgovsko zastavo skozi Dardanele. Sedaj Rusija odločno zahteva odškodnino, ker sta se njeni ladiji zadržali. Turčija pa odločno brani svoje stališče, da je vsaka ladija, ki pelje vojake ali vojaške priprave, vojaška ladija in da jo po pariški pogodbi ima pravico zadržati.

Ta stvar je velike važnosti in se zatorej zanjo zanima tudi evropska diplomacija. Rusija bode gotovo porabila vse diplomatske pripomočke, da bi se ji pripoznala pravica. Če njena obvelja, kar ni nemogoče, dobil bode pariški dogovor novo luknjo ali skoro rekli bi, s tem bodo prišli poslednji ostanki tega dogovora ob veljavo. Rusiji potem ne bode težko pod trgovsko zastavo spraviti več ladij pred Carigrad, kjer bodo razvile vojno zastavo. Turčija bode seveda v lastnem interesu branila pravico, da sme preiskovati tudi trgovske ladije, če ima povod sumiti, da se pod trgovsko zastavo skriva vojna ladija. Ker pa ima Rusija več pripomočkov, da pritiska na Turčijo, je vendar le mogoče, da močnejša Rusija zmaga, posebno če Turkov ne bode z vso silo podpirala evropska diplomacija. Ker mej evropskimi državami ni jedinstva in se Francija iz drugih političnih ozirov ne bode upirala Rusiji, Nemčija pa se je že večkrat izjavila, da jej ni dosti ležeče na tem, kdo vlada ob Bosporu, Turčija najbrž ne bode od velevlastij dobila posebne podpore in bode rada ali nerada prijenjala. S tem bode se Rusija približala končnemu smotru svoje vnanje politike, Turčija pa svojemu propadu, kateremu se itak dolgo več ne bode mogla izogibati.

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. maja.

Notranje dežele.

Adresna debata začne se danes in se bode končala v sredo. Razni klubi imeli so v sredo posvetovanja in določili govornike za to debato. Ali je večina za adresu že dobljena, ni še gotovo. „Hlasu“ se sicer poroča z Dunaja, da je vlada si že večino zagotovila, ali dunajski listi pa o tem dvomijo. Tudi se utegne položaj v zbornici večkrat premeniti, ko se bodo stavili razni popravki in dostavki.

Kaj bode, če adresa propade? V kaki drugi državi bi gotovo vlada dala ostavko, ko bi adresa propala, ali pri nas ne bode tako. Vlada vedno naglaša, da stoji nad strankami in se očitno neče izreči za noben adresni načrt. Če bode propala adresa, bodo hitro vladni listi iznašli, da je to le poraz konservativnih strank, ne pa poraz vlade, ki adrese ne zmeta za svojo. Grof Taaffe bode lepo vladal dalje, dokler mu bode parlament dovolil budget, naj mu poslanci skazujejo zaupanje ali pa ne. Levičarji še nemajo upanja, da zasedejo ministerske stole, če podrejo adresu desničarjev.

Vnanje države.

Umor ministra Belčeva. Rizova, katerega so v Krajevi zaprli, bodo izročili Bolgariji, ker je bolgarska vlada bajé z akti dokazala, da je soudeležen pri umoru ministra Belčeva. Ker je Rizov pomagal ubežati morilcem, bodo morda od njega kaj natančnejšega izvedeli, kje so sedaj morilci, in tudi za intelektualne provzročitelje utegnejo zvedeti, kar bi bilo posebno želeto, da bi vlada potem vedela vravnati svojo politiko.

Rusija. Ruska vlada pripravlja stroge naredbe proti razširjanju stundizma in podobnih sekt v Rusiji. V bodoče stundisti ne bodo več mogli postati državni uradniki. Kateri pravoslaven bode pristopil stundizmu, bode prognan za več let v Sibirijo. Če je rojen inozemec, pa si je pridobil rusko držav-

janstvo, bodo mu po prestani kazni odvzeli rusko državljanstvo in ga iztirali. Hudo se bodo cenzurovali oni ruski pisatelji, kateri s svojimi deli pospešujejo stundizem, posebno hočejo strogo gledati na grofa Leva Tolstega. Če bodo te stroge naredbe imele zaželeni uspeh, je pač dvomljivo. Sploh se z zakoni ne more noben siliti, da ostane pri kaki veri. Ruska oblastva so se imeli pač že priliko prepričati pri staroobredcih, da se s strogostjo v tacihi stvarih dosti ne opravi. Kakor sedaj mnogi staroobredci na videz priznavajo pravoslavje, v resnici se pa drže svojega prepričanja ravno tako bode s stundisti. Uzrok, da se take sekte množijo, tiči v tem, da pravoslavje ne zadošča vsled svoje praznote verskim potrebam narodovim. V katoliških državah je poslednji čas skoro povsod verska svoboda, ali vendar se nobena takih sekt ne more razviti, ker nauki katoliške cerkve zadoščajo verskim potrebam narodovim. Če bi se pravoslavna cerkev zjediniła s katoliško, bi pa tudi hitro zadobila tako moč, da ne bi bilo treba državne pomoči proti raznim razkolniškim sektam.

Delavski strajki v Belgiji se hitro širijo. Nad 70.000 delavcev po rudnikih in tovarnah je že ustavilo delo. Delavci zahtevajo povišanje plače, osemurni delavnik in občno volilno pravico. Proti poslednji zahtevi imajo konservativci pa tudi zmernejši liberalci velike pomisleke. V drugih državah občna volilna pravica ni imela posebnega pomena, ker delavci nimajo dosti upanja, da bi v zbornico spravili dosti poslancev. V Belgiji je pa drugače, kajti število delavcev v tej deželi presega daleč število drugih prebivalcev, in so tudi dobro organizovani. Ne bilo bi čudno, ko bi dobili večino v zbornici. Ker so mej delavci v Belgiji jako razširjene revolucionarne ideje, kar dokazujejo mnoga nasilstva pri strajkih, bi v zbornici hitro prišli s predlogi, s katerimi bi se popolno razrušil sedanji društveni red. Tako početje bi pa bilo nevarno za državo, ker bi socijalnodemokratski zastopniki pač dobro znali rušiti, zato bi pa najbrž ne bili sposobni, da bi kaj dobrega novega sezidali.

Cesar in Bismarck. Cesarju Viljemu očitno že presedajo intrige Bismarckove. V svojem govoru v Düsseldorfu je že odločno povedal, da ne bode dolgo trpel, da bi Bismarck zdražbe delal. Rekel je, da je le on gospod v deželi in ne bode nobenega družega trpel. Te besede je Bismarck gotovo dobro razumel, zato pa Bismarckova glasila že zagotavljajo, da on ne želi vstopiti v državno službo, ker je že služil 40 let, samo svoje mnenje o javnih zadevah bi rad še povedal, kadar se mu treba zdi. Seveda če cesar tako odločno govori proti njemu, je knez Bismarck tudi moral spoznati, da ni več mogoče, da bi on še kdaj vodil osodo Nemčije.

Umor Italijanov v Novem Orleansu. Poročilo velikega sodišča o umoru policijskega načelnika v Novem Orleansu in o umoru Italijanov posebno naglašča, da je umor policijskega predsednika hudodelstvo. Če so porotniki bili podmičeni, ne vé se, ali to je gotovo, da se je zagovornik prizadeval, vplivati na porotnike. Preiskave zaradi umorjenih Italijanov pa ne kaže začenjati, ker se ne dá določiti, kdo je odgovoren, ko je vse mesto bilo solidarno. Italijanski vladi pač ne bode posebno ugajalo to poročilo.

Chile. Zedinjene države, Brazilijska in Francija jele so posredovati mej chilsko vlado in uporniki, da se v deželi napravi red, ker je v interesu republičanskih načel. Posredovanje najbrž ne bode brez uspeha, ker uporniki so spoznali, da nimajo upanja, da bi zmagali, ko se jim razven mornarice neče pridružiti noben oddelek vojske.

Izvirni dopisi.

S Štajerskega, 2. maja. (Glas iz naroda.) V 32. številu „Edinosti“ nahaja se dopis iz Gradeca, kateri poroča o zborovanji tamošnjega vseučilišnega društva „Triglav“ dne 18. aprila. Naši „mladi“ vseučiliščniki so na tem zborovanju sklenili izreči društvu „Slovenija“ na Dunaju svoje „najgloblje obžalovanje“ nad tem, ker je imenovano društvo izbacnilo iz svoje knjižnice „Brus“. Razlogi tega sklepa zdé se mi toliko važni, da bi rad povedal nekoliko, kako se strinja z njimi priprosti narod, med katerim mislim, bodo tudi kedaj oni gospodje svoj kruh iskali.

Prvič trdó, „da je slog „Brusa“ sedanjim gujilim odnošajem popolno primeren, ker nasprotniki njih se ne poslužujejo boljšega in lahko na nečuden način rabijo lece za svoje namene.“

V koliko in kako se morejo rabiti lece za strankarske namene, nato naj odgovorijo drugi; jaz le toliko rečem, če so kje gg. duhovniki jih v to rabili, dokažite in — tožite!

Pač Vas morda boli, ker ste — kakor kaže ta Vaš ukrep, — v že tolikrat obsojeni liberalizem hoté ali nehoté žalibog do skrajnosti zašli, ako gospodje duhovniki ta liberalizem po naročilu svojih višjih in po svoji vesti obsojajo in pred njim svarijo. To je oni „nečuden“ način, s katerim ste Vi

z lece prizadeti. Da jim ložje tu ali tam vržete kak kamen nasproti, v to Vam služi imenovani „Brus“, kateri pa se je s tem dejanjem že dovolj pomazal, in reči morem, med priprostim ljudstvom, kolikor je razširjen, največjo nevoljo vzbudil. Ne terjamo od njega, da bi moral stati, „nad strankami“, pač pa moramo in smemo terjati, da se pri nas spoštuje čast. duhovščina z ozirom na njene zasluge za probujenje našega naroda, v katerih zaslugah jih naši „mladi“ z „Brusom“ vred ne bodo nikoli dosegli. Nehvaležnost je gotovo najgrša lastnost človeka, tukaj pa si „Brus“ ravno ž njo pléte največ lavorik iz kopriv.

Da bi se z njim ravsali čé. gg. duhovniki, kakor nekako pravi poročilo: „ker duhovniki resnice niso preklečali,“ to je vendar toliko, kakor pravi pregovor: Bolj mešaš mleko, grše bode, namreč omazano od „Brusovih,“ v resnici neakademiških dovtipov, katerih bi se časih še naši pastirji sramovali.

Vsekako je bolje, njegovo obrekovanje požirati in prezirati, kajti resno mislimo, ravno ta „slog“ mu bo najprej nakopal sušico. Verujemo namreč, da toliko pokvarjeno naše ljudstvo vsaj na kmetih še ni, da bi mu bil tak „slog“ všeč, pač pa je pokazalo pri zadujih volitvah, da vé spoštovati in ceniti svoje dušne pastirje, ker ni hotelo voliti drugih kandidatov, nego katere so oni priporočali. To je gotovo najbolj odločen odgovor „Brusu“ in njegovim novejšim pokroviteljem!

Najbolj smešno pa je očitati „Slovenijanom“, da je že v nje prišel duh Mahničev. S tem odrekajo „Triglavani“ svojim tovarišem razsodnost. Čast. duhovščina je vero širila, narodnost budila in pravico branila že davno prej, nego so bili ti in oni.

Konečno očitajo „Sloveniji“, da je s svojim ukrepom gledé „Brusa“ dala novo orožje v roke nasprotnikom, in morda bo se tudi temu dopisu tisto orožje podtikalo. Reči moram, da ravno ukrep „Triglava“ je tak, kakoršnega naš narod nikdar ne bo odobral. Kakor vselej. branil bode najboljše svoje voditelje — duhovne — proti napadom, naj pridejo od koderkoli.

Kadar boste zapustili enkrat šolske klopi in prišli v dotiko z našim ljudstvom, videli bode in se prepričali o njegovi naklonjenosti čast. duhovščini, ker po parkratnih skušnjah nemških in slovenskih liberalcev spoznalo je ono, kdo mu je pravi prijatelj.

Od sv. Trojice v Halozah, 5. maja. (Sedemdesetletnica O Škendra.) Ko bi bil dné 2. maja zvečer po „Zdravo-Mariji“ prišel tujec v Gorenje Haloze, mislil bi morebiti, da spet divji Turek gré nad Haložane, ker po vseh vrhah so goreli žarni kresi in strelbe grom se je razlegal od hriba do hriba, na najvišjem vrhu Brezove Gore pa je umetalni ogenj švigal visoko v temno noč. Pri sv. Trojici bi se pač tujec hitro prepričal, da to niso znamenja strahu pred sovražnikom, ampak izjave veselja, kajti okoli cerkve in župnišča so vihrale zastave, pred okrašenim župniščem je svirala godba in krepak moški zbor je prepeval milodoneče pesmi. Povod tem veseljeam pa je naznanjal velik napis na župnišču z besedami:

„Pastirja sedemdesetletnega mi danes slavimo,
Še mnogo let od Boga jim prosimo.“

Dolgoletni župnik trojiški č. g. O. Škender Sovič ord. Fr. M. so namreč praznovali dné 3. maja svoj 70. god in dné 4. maja so dokončali 70. leto svojega življenja. To je bil uzrok, da so trojiški farani sklenili svojemu ljubljensmu dušnemu pastirju na čast letos Florjanovo nedeljo posebno slovesno praznovati, ter ne le v cerkvi dolžno čast sv. Florijanu, ampak po celi fari tudi svojemu 20letnemu župniku čast in hvalo za njihovo skrb in ljubav skazati. Omenjena znamenja ljubezni so bila tedaj slovesna serenada č. g. župniku Škendru za njihov god. Ravno tako veličastna in lepa pa je bila tudi v nedeljo, dné 3. maja, cerkvena slovesnost. Krasno vreme je mnogo pripomoglo, da so od blizu in daleč prihiteli neštivilne trume vernikov k pozni službi božji ter veliko farno cerkev napolnile do zadnjega prostora. Tudi lepo število duhovnikov in posvetnih veljakov je prišlo osebno čestitat gospodu Škendru. Pridigoval je nečak slavljencev, ljutomerski dekan prečast. g. Ivan Skuhala, ki je razlagal, kako moramo po vzgledu sv. Florijana svojo vero očitno spoznavati, po njej živeti in če je treba tudi za-njo trpeti, ter dostavil nekaj besed o godovanju in sedemdesetletnici g. župnika Škendra, ki so se vedno po tem vzgledu ravnali in kot dober dušni

pastir jim izročeno čredo v tem smislu poučevali in po poti čednosti vodili k časni in večni sreči. Znamenja ljubezni, katera dobivajo g. Škender od svojih hvaležnih faranav, so dovolj jasne priče, da so g. Škender svoje farane vedno ljubili in svoje dolžnosti kot dušni pastir natanko spolnovali. Dnevo človeškega življenja je po besedah sv. pisma 70 let, pri močnejših 80 let, — naš slavljencec pa so krepki na duhu in telesu dokončali 70 let, zato pri tej priliki prosimo, da jim Bog dá dočakati 80 let.

Veliko sv. mašo so služili g. Škender s krepkim glasom, člani pevskega društva v Ptujju pa so oskrbeli krasno petje, kakoršnega še menda pri sv. Trojici ni bilo slšati.

Kmalu po božji službi so gg. učitelji s šolsko mladino izjavili svoje čestitke, ravno tako župani vseh občin trojiške fare, izročivši jim krasno diplomu, s katero so g. O. Škender Sovič imenovani častni ud občin Dolena, Gruškovje, Lehnik, Nova Cerkev, Sedlašek in Sv. Trojica.

Razumi se, da so se slavljencec na vse čestitke ljubeznivo zahvalili in da so se pri obedu vrstile navdušene napitnice in krasne pesmi, dokler se gostje niso razšli.

Solski mladini je drugi dan g. nadučitelj v ljubeznivih besedah razložil to slavnost in g. župnik so v spomin tega dneva vse otroke lepo pogostili s kruhom in pijačo. Tako se je ta lepa slavnost častno izvršila brez najmanjšega nereda ter dopričala resnico besed, s katerimi se je končala napitnica gosp. Škendru, in s katerimi hočem tudi to poročilo končati:

„Vivat adhuc diu prosper,
Alexander carus noster,
Qui amore et honore
Nostro est dignissimus.“

Dnevne novice.

(Umrl) je včera popoldne nenadoma, kakor se nam je brzojavno sporočilo iz Zagorja, v Čemšeniku č. g. Mihael L a z a r. Rodil se je v Čemšeniku dné 26. sept. 1835, v duhovnika je bil posvečen l. 1861, bil je nekaj let učitelj veronauka in slovenščine na tukajšnji pripravnici, pozneje veroučitelj na kranjski nižji gimnaziji ter bil vsled bolehnosti pred nekimi leti umirovljen. Pogreb je jutri ob 10. uri dopoldne. N. v m. p.!

(Dijaške akademije) čisti dohodek znaša 249 gl. 41 kr., stroškov je bilo 68 gl. 9 kr. K tako sijajnemu gmotnemu uspehu pripomogli so premnogi prijatelji in dobrotniki mladine, ki so na razne načine tekmovali med sabo v blagi dobrodelnosti. Zavest, da so osrečili s tem marsikaterega revnega učenca, naj bode njih požrtvovalnosti najlepše zadoščenje.

(Pomladni izlet v Kamnik.) V nedeljo, dne 10. t. m., odpelje se iz Ljubljane točno ob 1/2 2. uri popoldne z zabavnim vlakom v Kamnik, kateri priredé nekateri meščani ljubljanski. Vlak spremljala bode vojaška godba domačega c. in kr. pešpolka štev. 17. Vozni listki dobivali se bodo po navadnih cenah od 10—12 ure dopoldne v nedeljo pri blagajnici državnega kolodvora. Vojaška godba svirala bode v Kamniku, sodelovali bodo udje kamniškega pevskega društva „Lire“ in oddelek ljubljanskega pevskega društva „Slavec“. Pričakovati je obilne udeležbe, ker se bode za ugodnost udeležencev potrebno ukrenilo.

(Iz Domžal) se nam piše: Domžalska godba obžaluje, da je dné 3. maja v Ljubljani dvakrat svirala memo stolnice, v kateri je bila ravno očitna služba božja, ter izjavi, da tega ni storila iz slabega namena, temveč le vsled tega, ker jej ni bilo znano, da je ravno takrat bilo duhovno opravilo v stolnici, povedal jej pa tega nihče ni. — Vodstvo domžalske godbe,

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je iz Novega Mesta doposlal g. podr. tajnik O. Skalé 8 forintov, t. j. svoto nabrano v tamošnji Brunerjevi gostilni. — Če hvaležno javljamo, da je s to omenjeno svoto dopolnjenih 123 forintov, koje smo prejeli zadnja 4 leta iz domorodnega kroga, shajajočega se v imenovanem hotelu, označili smo svojost častitih darovalcev: v urah obilnosti spominjajočih se svojega v neobilnosti živečega rodú.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Nezgod.) Včera popoldne ob 3/4 2. uro se je podrla do 40 metrov dolga in 6 metrov široka, pred kratkim izgotovljena opekarnica za topničarsko vojašnico v trnovskem predmestju, kjer se je sušilo več tisoč opeke. Opekarnica je lastnina stavbenega

mojstra g. F. Supančiča. Sreča, da se ni to zgodilo delavni dan, ko imajo delavci tam opravilo.

(Osemdesetletnico) je praznoval dne 5. t. m. veleč. g. J. Habé, zlatomašnik in kons. svetovalec, v Ovisiški pri Podnartu. Želimo še mnogo let!

(V načelstvu posojilnice na Vranskem.) registrovane zadruge z neomejeno zavezo, so sledeči gg. Simon J. Oset, posestnik in trgovec — na čelnik; Anton Balon, župnik; Anton Svetina, c. kr. notar; Franc Govedič, posestnik in trgovec; Karol Schwentner, posestnik in trgovec; Jakob Brinovec, posestnik in krčmar; Anton Kumer, posestnik in župan; Anton Ottenschläger, posestnik in sedlar; Jakob Mešič, posestnik in krčmar — odborniki. — V nadzorstvu so sledeči gg; I. Štepic c. kr. davkar; Matija Sevnik, c. kr. kancelist in Anton Klobučar, umir. načelnik želez. postaje. Imenovana posojilnica prične poslovati v sredo dne 13. t. m. Redne uradne dneve ima vsako sredo; ako je ta dan praznik, uraduje se prihodnji dan. Hranilne vloge sprejema vsak dan in sicer od vsakega, četudi ni ud zadruge, in jih obrestuje po 5%. Posojila daje samo zadružnikom proti 6 1/2%. Prepričani smo, da je ta novo ustanovljeni, za vranski okraj veljavni zavod v dobrih rokah, in mu želimo prav uspešno delovanje.

(Isterske razmere.) Kakor poroča „Naša Sloga“, obiskal je isterski deželni glavar dr. Campitelli kršni Lindar, kjer si je ogledal župnišče, cerkev in šolo. Razgovarjajoč se s tamošnjim g. župnikom o šoli reče mu mej drugim, „da nam ni treba v Istri poznati slovanskega jezika.“ G. župnik mu ni dolžan ostal odgovora. Svet po tem lahko sodi, da v Istri ni mogoče govoriti o miru in slogi med prebivalstvom, ko deželni glavar sam javno trdi, da ni treba v Istri poznati slovanskega jezika, katerega govori ogromna večina prebivalstva. — V Buzetu ima 190 hrvatskih otrok jednega, 70 laških pa tri učitelje. Krasna ravnopravnost!

(Muzejsko društvo za Kranjsko) je te dni razposlalo svoja izvestja, in sicer dva snopiča 4. letnika v nemškem, in jeden snopič prvega letnika v slovenskem jeziku. Slovenski snopič obsega tri spise č. g. Antona Koblarja, in sicer: a) „Drobtinice iz furlanskih arhivov;“ b) „O človeški kugi na Kranjskem;“ c) „Loško gospostvo frizinških škofov.“ V prvem nemškem snopiču so zgodovinski spisi: „Kunstgeschichtliches aus Unterkrain“ (Konrad Črnologar.) „Das Urbarium der Herrschaft Gottschee vom Jahre 1574“ (P. Wolsegger) in od g. prof. Rutarja štirje krajši spisi: Die Krainer vor Agram im Jahre 1529, Archivalisches aus Wippach, Die deutsche Besiedelung der östlichen Alpenländer, Berichtigungen und Nachträge“. Drugi snopič obseza prirodnoznanstvene razprave: „Mytologia Carnolica“ (prof. Voss), „Das Klima von Krain“ (prof. Seidl).

(Volilski shod) boče v nedeljo dne 10. maja popoldne ob 4. uri v gostilni g. Vavpotiča v Ljutomeru; poročal boče o svojem delovanju deželni poslanec g. dr. Dečko.

(Darilo.) Štajerska c. kr. kmetijska družba je priznala g. Fr. Vabiču, učitelju na Runči, in gosp. Jos. Cizeljnu, učitelju v Lembahu, darilo 20 gl. v priznanje, da pospešujeta sadjerejo in gospodarstvo sploh na kmetih.

(Politično društvo „Edinost“ v Trstnu.) Ker se je gospod Ivan Naberger odpoval časti prvega

podpredsednika, izvolil je odbor v zadnji seji gosp. A. Trudna za prvega in gosp. Al. Goriupa za drugega podpredsednika.

Telegrami.

Dunaj, 7. maja. Shod, katerega se je udeležilo do 2000 tiskarjev, je sklenil splošen tiskarski strajk in zahteva, da se delo skrči na 9 ur, odpravi štirinajstdnevna odpoved in omeji delo čez uro.

Dunaj, 8. maja. V zbornici poslancev je Smolka stavil nujni predlog, naj se adresa opusti in odpošlje k cesarju deputacija, ki naj se zahvali za prestolni govor. Predlog je bil podpiran od cele zbornice in takoj brez debate sprejet z živahnim odobravanjem. Podpredsednik Chlumecky naglašja soglasni sklep, ki priča o moči države, hvaležnosti in zvestobi do vladarja, ter konča s „hoch“-klicem na cesarja, kar zbornica navdušeno trikrat ponovi.

Dunaj, 8. maja. Vsi lastniki tiskarn so odbili zahteve tiskarjev, zato so ti danes skoraj povsod ustavili delo. Opoldne so se sošli delodajalci k posvetovanju o potrebnih korakih.

Trst, 7. maja. Upravni svet Lloydove družbe je izvolil barona Marka Morburga za predsednika.

Berolin, 8. maja. V državnem zboru je bil sprejet nasvet državnega kanclerja, naj se državni zbor preloži do 10. novembra.

Bruselj, 7. maja. Do 120.000 delavcev v premogokopih je ustavilo delo; sklicanih je 12.000 rezervistov.

Valparaiso, 8. maja. Včeraj je nekdo vrgel bombo na cesto in tako napal najodličnejše člane chilenske vlade. Nihče ni ranjen.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je rahlo delujoče, vspesno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—83)

Tuji.

4. maja.

Pri **Maliču**: Bartusch, izdelovalec klavirjev; Schwarz, Steuer, Bernardiner, Sotelšek, Feldmann, trgovci, z Dunaja. — Erih Sterzinger, c. in kr. stotnik, iz Gorice. — Sebuntar Ana, vodjeva soproga; Svoboda Leopoldina, inženirjeva soproga, iz Idrije. — Janša z Bos. Broda. — Globočnik z rodbino iz Kranja. — Jungwirth, potovalec, iz Požuna.

Pri **Stonu**: Baron Stierzer, državni poslanec; Kunz, Ziwny, Burke, trgovci; Rziwnatz s soprogo, in Blau, z Dunaja. — Meier, tovarnar, iz Grada. — Petrozelli s soprogo, iz Trsta. — Košar, župnik, iz Dobrove. — Mali iz Zagorja. — Prelovec iz Idrije. — Božič, trgovec, iz Novega Mesta. — Deboeuf, zasebnik, iz Bolzana. — Richter, trgovec, iz Vratislave. — Gutter, trgovec, iz Lyona. — Errath, trgovec, iz Mokronoga. — Friedman, trgovec, iz Budimpešte. — Pavel in Natalija Sirole iz Pehlina pri Reki. — Buzzi, oskrbnik, s Fužin. — Rothman, potovalec, iz Pečuha. — Sandri, tajnik, Prašnikar, stavbeni podjetnik, iz Kamnika. — Mottony iz Bistre. — Masarath, trgovec, in Piskatschek, c. in kr. polkovnik, iz Trsta.

Umrli so:

4. maja. Albertina Kandare, privatnega uradnika hči, 14 let, Dolge ulice 3, jetika.

5. maja. Franc Gorup, paznikov sin, 10 let, Poljanska cesta 66, bronchitis chron. — Ivan Keržin, kajzarjev sin, 9 let, Karolinska zemlja 15, jetika.

V bolnišnici:

4. maja. Franc Cunder, krojač, 26 let, plućna tuberkuloza.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		barometra v mm	toplomera po Celsiusu			
6	7. u. zjut.	734.4	14.6	sl. zapad	oblačno	0.00
	2. u. pop.	734.5	20.2	"	"	
	9. u. zveč.	733.8	15.8	"	"	
7	7. u. zjut.	733.2	15.4	brezv.	oblačno	7.50 dež
	2. u. pop.	730.3	21.4	sl. zapad	"	
	9. u. zveč.	730.6	14.2	"	jasno	

Srednja temperatura obeh dni 16.9°, in 17.9°, oziroma za 4.8° in 4.6° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

8. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	gl.	10	kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16%	92	"	"	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	111	"	"	"
Papirna renta, davka prosta	102	"	10	"
Akcije avstr.-ogerske banke	999	"	"	"
Kreditne akcije	398	"	60	"
London	118	"	50	"
Srebro	"	"	"	"
Francoski napoleond.	9	"	34 1/2	"
Cesarski cekini	5	"	53	"
Nemške marke	57	"	72 1/2	"

Tužnim srcem javljava vsem sorodnikom in znancem prežalostno vest, da je Bog vsega-mogočni našega ljubljene sinčka

VASO

danes zjutraj v nežni starosti 5 dni k sebi poklical.

V Ljubljani, dne 7. maja 1891.

(1) Dr. Vinko in Franja Gregorič.

C. kr. privileg.

umetelni zavod za cerkveno opravo

v Freistadtu (Gorenje-Avstrijsko)

prodaje priznano umetelne:

altarje, lece, spovednice, stole, grobne spomenike, križeva pota, slikano steklo, paramente, bandera, božje grobove, orglje in harmonije. (10—6)

Prejemljejo se imenovani predmetje tudi v popravo.

Vzorci in drugo brezplačno.

Plačevanje jako ugodno.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Podružnica za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse 1,

v hiši društva.

Podružnica za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefplatz

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dne 30. junija 1890	frankov	111,610.613
Letni dohodki premij in obresti dne 30. junija 1890	"	20,084.349
Izplačitve za zavarovalne in rentne pogodbe, za zakupnine itd. v dobi društvenega obstanka (1848)	"	234,804.082
V zadnji dvanajstmesečni poslovalni dobi vložilo se je pri društvu za novih ponudb, vsled česar iznaša v dobi društvenega obstanka skupni znesek vloženih ponudb	"	55,985.275
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno	"	1,666,812.555

glavni zastop v Ljubljani

(12—5)

Gvidu Zeschko-tu,

Tržaška cesta, št. 3 b.

Izdajatelj: Anton Kržič.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani

Sargova glicerina zobna crema.

Izvrstno sredstvo za lepe svetle zobe.

Po kratki rabi neobhodno potrebno sredstvo za čiščenje zob.

Kalodont.

Od zdravstvenega urada potrjeno.

Prav priljubeno na popotovanjih. Dišeče okrepevalno.

Neškodljivo celo za najnežnejše zobe.

V Nemčiji, Franciji itd. se rabi že z največjim vspehom, nadalje na dvorih, v najvišjih krogih, kakor tudi v navadni družini.

Dobiva se v lekarnah in parfumerijah itd. Komad 35 kr. (30)